

Bharatiya Vidya Bhavan

BULLETIN

VOLUME XXVIII No. 11

COIMBATORE KENDRA

DECEMBER 2019

Dear reader,

We have featured Pandit Madan Mohan Malaviya, who founded Benares Hindu University as the personality of this month. There is an article on Vellalore A. Sundaram, a staunch Gandhiite, who was a great freedom fighter and educationist. We have carried an article describing how Jawaharlal Nehru's ability to take quick and firm decisions has carried the nation towards progress. The annual dance festival conducted by the Bhavan, the events at the schools and the thought-provoking anecdotes and tidbits are there to add substance and interest to the reader.

Wish you happy reading!

The editorial board

PERSONALITY OF THE MONTH 'MAHAMANA' PANDIT MADAN MOHAN MALVIYA

(25.12.1861 – 12.11.1946)

'Bharat Ratna' Madan Mohan Malaviya was a veteran Indian statesman, educationist and independence activist. Decades long political career of Malaviya saw him serving as President of the 'Indian National Congress' four times. He is remembered as the founder of the largest residential university of Asia and one of the largest in the world, the 'Banaras Hindu University' (BHU).

Malaviya was born in Allahabad, on 25 December 1861, to Pandit Baijnath and Moona Devi Malaviya. His ancestors, known for their Sanskrit scholarship, originally hailed from Malwa (Ujjain) in the present-day state of Madhya Pradesh and hence came to be known as 'Malaviyas'. Their original surname was 'Chaturvedi'.

Malaviya matriculated in 1879 from the Muir Central College, now known as Allahabad University and in July 1884, started his career as an assistant master at the Govt. High School in Allahabad. In 1891, he completed his LL.B. from Allahabad

University and started practice in Allahabad District Court and then from 1893, practised at the High Court. He soon earned huge respect as one of the most brilliant lawyers of the Allahabad High Court. He gave up his legal practice when he was at his pinnacle in 1911 on his 50th birthday so that he could serve the nation thereafter.

This visionary had anticipated that political independence will become meaningful only when we mould a generation of progressive and cultured young people. For this, a world-class university was the need of the hour. In April 1911, Annie Besant met Malaviya and they decided to work for a common Hindu University in Varanasi. Thus Banaras Hindu University (BHU) was established in 1916, through a Parliamentary legislation, the 'B.H.U. Act 1915', and today it remains a prominent institution of learning in India. For almost two decades he served as Vice Chancellor of the BHU, the university with departments in sciences, medicine, engineering, technology, law, agriculture, arts and performing arts, with the strength of over 35,000 students.

Malaviya had made remarkable contribution in the field of journalism. He was associated with various papers and magazines in English and Hindi. He

The knowledge which is residing in the book and one's wealth which is in possession of some other person is of no use at all. At the time of its need they will not be of any help to the person.

- Subhashitam

Benares Hindu University building

started many of them and served as their editor for considerable duration. A few of them are: 'Hindustan', 'Indian Opinion', 'Abhyudaya', 'The Leader', 'Maryada'

and 'Sanatana Dharma'. He was the Chairman of 'Hindustan Times' from 1924 to 1946. His efforts resulted in the launch of its Hindi edition named 'Hindustan Dainik' in 1936. His poems were published under the pseudonym 'Makrand' in 'Harischandra Chandrika' magazine and his articles on religious and contemporary subjects were published in 'Hindi Pradeepa'.

Before Independence, Malaviya was the only leader of the Indian National Congress who was appointed as its President for four terms. He was an important figure in the Non-cooperation movement. In 1928 he joined Lala Lajpat Rai, Jawaharlal Nehru and many others in protesting against the Simon Commission, which had been set up by the British to consider India's future. Malaviya was a delegate at the Second Round Table Conference in 1931. Mahatma Gandhi considered him to be his conscience-keeper and called him his elder brother on public platforms. The 'Mahamana' title was conferred on him by Mahatma Gandhi.

Malaviya played an important part in the removal of untouchability and in giving direction to the Harijan movement. He also worked for the eradication of caste barriers in temples.

Malaviya was one of the founders of Scouting in India and became its first Chief Scout. In 1913, he started a scouting inspired organisation called 'All India Seva Samiti'.

It was Pandit Malaviya, who gave the slogan 'Satyameva Jayate' (Truth alone will triumph,) from the Mundakopanishad as the National slogan. He started the tradition of Aarti at 'Har ki Pauri'—Haridwar to the sacred Ganga River, which is performed till date.

The Indian Postal department issued stamps in his honour in 1961 and 2011 to celebrate his 100th and 150th birth anniversaries, respectively. Mahamana's life size portrait was unveiled in the Central Hall of India's Parliament by the then President of India Dr. Rajendra Prasad, and his life-size statue was unveiled in 1961 by the then President of India Dr. S. Radhakrishnan in front of the BHU main gate, on the occasion of his birth centenary.

He was posthumously conferred with 'Bharat Ratna', India's highest civilian award, on 24 December 2014.

Sources: <https://www.livemint.com/>
<https://www.thefamouspeople.com/profiles/madan-mohan-malaviya-7444.php>

ARANGETRAM

The bharatanatyam arangetram of Kumari Rithika G.M, a student of 12th standard studying in Bharathiya Vidya Bhavan, R S Puram was held on 25th October 2019 at the Bhavan's auditorium, with the well-known danseuse Malavika Surukkai as the chief guest and Chairman Sri B K Krishnaraj Vannavarayar as the guest of honour. Rithika received rich accolades for her exceptional presentation of the very complex and highly demanding items with aesthetic sensitivity. She has been learning Bharatanatyam at Bhakti Natya Niketan under the guidance of Smt Karuna Sagari for the past 10 years.

Rithika, with the chief guest, guest of honour and her guru.

The rivers don't drink their own water. The trees don't eat their own fruits. The clouds that nurture the crops don't eat them. In the same way, the wealth of kind-hearted people is meant only for helping others.

– Subhashitam

BHAVAN'S DANCE FESTIVAL

The 20th edition of Bhavan's dance festival was organized on the 19th and 20th of October 2019. The theme of the festival was 'Nritya Kshetra' (Temple towns from where Bharatanatyam evolved). The dance schools from Coimbatore - 'Chitrakalalaya', 'Sri Saraswathi Kalalaya', 'Narthanam School of Dance' and Sri Abhirami Natyalaya performed on Thanjavur, Thiruvavur, Chidambaram and Oothukkadu respectively.

On the inaugural day, Chairman Shri B.K.Krishnaraj Vanavarayar presented this year's 'Nritya Ratna' title to Smt. Meenakshi Chittaranjan, an eminent Bharatanatyam exponent of the Panadanallur tradition. The following day, Smt Lavanya Sankar, a well-known dancer from Coimbatore was felicitated by the Bhavan for having received the 'Kalaimamani' award from the Government of Tamil Nadu for the year 2018. Smt Meenakshi Chittaranjan, presented a thematic concert titled 'Thedi Kandu Konden' - an inner quest and realization, along with the dancers from her school, 'Kaladiksha', from Chennai.

Smt Meenakshi Chittaranjan receives this year's 'Nritya Ratna' title from Chairman Shri B.K.Krishnaraj Vanavarayar. Others in the picture are: Shri Gurumurthy and Smt. Kalyani Sankar.

Thanjavur kshetram – Chithra Kalalaya Bharathanaty School; Guru - Jayachithra Santhosh Kumar

Thiruvavur kshetram – Sri Saraswathi Kalalaya ; Guru – S. Murali

Chidambaram Kshetram – Narthanam School of Dance; Guru - Thara Ramesh

'Thedi Kandu Konden' – Kaladiksha ; Guru Meenakshi Chittaranjan

Oothukkadu Kshetram – Sri Abirami Natyalaya; Guru Parimalam Venkatraman

ACTIVITIES AT RS PURAM SCHOOL

INTER - HOUSE COMPETITIONS 19.10.2019

Inter-house competitions were held on 19.10.19 for classes 1-6 on collage making, essay writing and jewellery making.

A sample of the jewellery made by students

A SESSION ON MEMORY TECHNIQUE -2.11.2019

Resource person Smt.Samathuvarani interacts with students

HUMAN EXCELLENCE ORIENTATION SESSION - 19.10.19

Mr. Neil Kikani talks to the students (19.10.19).

Human excellence sessions on 'cyber security' and 'social intelligence' were held at R.S.Puram and Ajjanur schools. The resource persons were: Mr. Neil Kikani and Ms. Aanchal Bhatia, members of 'Thalir' – a part of Young Indians – Coimbatore.

A VISIT TO 'EERA NENJAM' OLD AGE HOME 24.10.2019

Students interact affectionately with the inmates of the home.

Students pose with the inmates.

Depending on what they are, our habits will either make us or break us. We become what we repeatedly do.
– Sean Covey

ACTIVITIES AT AJJANUR

DENGUE AWARENESS PROGRAMME - 2.11.2019

Students of X, XI and XII Stds were given "Nilavembu extract" on 2.11.2019 as a preventive measure against Dengue and other types of fever spread by the mosquitoes.

Principal Smt. Maheswari looks on as a student drinks the nilavembu kashayam

KALAIYARUVI

Participants in the competitions held in connection with the 'Kalaiyaruvi' cultural festival on 2.11.2019

LOVELY RANGOLIS

On Deepavali

On Children's Day

(Rangolis – by Ms. Preethy, Art & Drawing teacher, Ajjanur school)

BREAK THE ICE

We use this idiom quite often when we wish to end a conflict or initiate friendship. Do we know how it originated?

This phrase originates from the 1580s, referring to the carving of ice to create passages for ships on trade routes. Oftentimes, the ships would get stuck in the ice during the winter. The receiving country would send small ships to 'break the ice' in order to make way for the trade ships.

Source: <https://www.theintrepidguide.com/english-idioms-and-their-origins/#.XeceU-gzbIV>

கோவை மையத்தின் 171 வது சிந்தனை அரங்கம்

கோவை பாரதிய வித்யா பவனம் நடத்தி வரும் சிந்தனை அரங்கத்தின் 171 வது கூட்டம் பவன் வளாகத்தின் கருத்தரங்க அறையில் 21.10.2019 அன்று நடைபெற்றது. அவ்வமயம் சிறந்த கல்வியாளரும், விவசாயத்தில் பேரார்வம் கொண்டவரும் ஆன திரு. த. கண்ணன் அவர்கள் 'நம்மைத்தொடரும் காந்தி' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

திரு. த. கண்ணன் அவர்கள் உரையாற்றுகிறார்

AN UNDERSTANDING COMPANION

A shop owner placed a sign above his door that said: 'Puppies for Sale.'

Signs like this always have a way of attracting young children. And, sure enough, a boy saw the sign and approached

the owner; 'How much are you going to sell the puppies for?' he asked.

The store owner replied, 'Anywhere from \$30 to \$50.'

The little boy pulled out some change from his pocket. 'I have \$2.37,' he said. 'Can I please look at them?'

The shop owner smiled and whistled. Out of the kennel came Lady, who ran down the aisle of his shop followed by five teeny, tiny balls of fur.

One puppy was lagging considerably behind. Immediately the little boy singled out the lagging, limping puppy and said, 'What's wrong with that little dog?'

The shop owner explained that the veterinarian had examined the little puppy and had discovered it didn't have a hip socket. It would always limp. It would always be lame.

The little boy became excited. 'That is the puppy that I want to buy.'

The shop owner said, 'No, you don't want to buy that little dog. If you really want him, I'll just give him to you.'

The little boy got quite upset. He looked straight into the store owner's eyes, pointing his finger, and said;

'I don't want you to give him to me. That little dog is worth every bit as much as all the other dogs and I'll pay full price. In fact, I'll give you \$2.37 now, and 50 cents a month until I have him paid for.'

The shop owner countered, 'You really don't want to buy this little dog. He is never going to be able to run and jump and play with you like the other puppies.'

To his surprise, the little boy reached down and rolled up his pant leg to reveal a badly twisted, crippled left leg supported by a big metal brace. He looked up at the shop owner and softly replied, 'Well, I don't run so well myself, and the little puppy will need someone who understands!'

Source : <https://thoughtcatalog.com/january-nelson/2018/09/motivational-stories/>

You cannot do kindness too soon, for you never know how soon it will be too late.

- Ralph Waldo Emerson

Love and kindness are never wasted. They always make a difference. They bless the one who receives them, and they bless you, the giver.

- Barbara De Angelis

Be kind whenever possible. It is always possible.

- The 14th Dalai Lama

Remember there's no such thing as a small act of kindness. Every act creates a ripple with no logical end.

- Scott Adams

A CHRISTMAS STORY

“A new pastor and his wife came to their new church and saw it was very run down. They set a goal to have everything done in time to have their first service on Christmas Eve. When they were just about finished, a huge rainstorm hit and caused a roof leak, causing a large area of plaster to fall off

just behind the pulpit. The pastor cleaned up the mess on the floor, and not knowing what else to do but postpone the Christmas Eve service, headed home.

“On the way, he noticed that a local business was having a flea market type sale for charity so he stopped in. (A flea market is a type of street market that provides space for vendors to sell previously-owned (second-hand) merchandise.) One of the items was a beautiful, handmade, ivory colored, crocheted tablecloth with exquisite work, fine colors and a cross embroidered right in the center. He bought it and headed back to the church. By this time, it had started to snow and he saw an older woman running to catch a bus. She missed it. The pastor invited her to wait in the warm church for the next bus. She sat in a pew while the pastor put up the tablecloth to cover the hole.

“Then he noticed the woman walking down the center aisle. She asked the pastor where he got the tablecloth and whether the initials EBG were crocheted into it. They were. These were the initials of the woman, and she had made this tablecloth 35 years before, in Austria. The woman explained that before the war she and her husband were well-to-do people in Austria, but when the Nazis came, she was forced to leave. Her husband was going to follow her the next week. She was captured, sent to prison and never saw her husband or her home again. The pastor wanted to give her the tablecloth; but she made the pastor keep it for the church. The pastor insisted on driving her home, to the other side of Staten Island.

“The church had a wonderful service on Christmas Eve. At the end of the service, the pastor and his wife greeted everyone at the door.

One older man, continued to sit in one of the pews and stare, and the pastor wondered why he wasn't leaving. The man asked him where he got the tablecloth on the front wall because it was identical to the one that his wife had made years ago when they lived in Austria before the war. He told the pastor how the Nazis came, how he forced his wife to flee and that he was supposed to follow her, but he was arrested and put in a prison. He never saw his wife or his home again.

“The pastor asked him if he would allow him to take him for a little ride. They drove to Staten Island and to the same house where the pastor had taken the woman three days earlier. He knocked on the door and he saw the greatest Christmas reunion he could ever imagine.”

Source: <https://www.jacksonville.com/reason/2016-12-24/fact-check-could-inspirational-story-be-true>

அவை யாவும் ஒரே தரம் அன்றோ?

வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை எங்கள் வீட்டில் வளருது கண்டீர்!
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை, அவை பேருக்கொரு நிறம் ஆகும்.
சாம்பல் நிறத்தொரு குட்டி, கரும் சாந்தின் நிறம் ஒரு குட்டி,
பாம்பின் நிறமொரு குட்டி, வெள்ளை பாலின் நிறம் ஒரு குட்டி.
எந்த நிறமிருந்தாலும், அவை யாவும் ஒரே தரம் அன்றோ?
இந்த நிறம் சிறிதென்றும், இஃது ஏற்றம் என்றும் சொல்லலாமோ?
வண்ணங்கள் வேற்றுமை பட்டால், அதில் மானுடர் வேற்றுமை இல்லை.
எண்ணங்கள் செய்கைகள் யாவும், இங்கு யாவாக்கும் ஒன்றென காணீர்!

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

மகாகவி பாரதி

திரு. வி. ஏ. சுந்தரம்

(02.02.1896 – 11.03.1967)

இந்திய சுதந்திரப்போராட்டத்தை வழி நடத்தி, நமக்கு விடுதலை பெற்றுக்கொடுத்த சில தலைவர்களைப்பற்றி மட்டுமே நம்மில் பலர் அறிந்திருக்கிறோம். அத்தகைய தலைவர்களின் எண்ணங்களைச் செயல்படுத்தி, வெற்றி பெறச்செய்த எண்ணற்ற ஆன்றோர்கள் நம் நாட்டில் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளனர். அவர்களின் துணையும், ஆதரவும் தன்னலமில்லாத சேவையும் தான் அந்தத் தலைவர்களின் வெற்றிக்குக்காரணம் என்றால், அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருந்தகை தான், இந்தியாவின் தென்மூலையில் உள்ள கோவையில் பிறந்து, வடகோடியில் உள்ள காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதிலும், செயல்படுவதிலும் பெரும்பங்கு ஆற்றியதுடன் நில்லாமல், தேச விடுதலைக்காகவும் அரும்பாடு பட்ட திரு. வி. ஏ. சுந்தரம் அவர்கள்.

திரு. வி. ஏ. சுந்தரம் அவர்கள் கோயமுத்தூரைச் சேர்ந்த வெள்ளலூர் என்ற கிராமத்தில் அண்ணாஸ்வாமி ஐயர் என்பவருக்கு மகனாகப்பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே இலக்கியம், கவிதை ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்ட சுந்தரம் ஆங்கிலத்திலும் பேரார்வம் கொண்டிருந்தார். பள்ளிப்படிப்பை முடித்தபின்னர் சென்னையில் பச்சையப்பா கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியம் படிக்கச் சேர்ந்தார். அந்தக்கால கட்டத்தில், ஒரு முறை சென்னையில் நடந்த கூட்டத்தில் காந்தியடிகளின் உரையைக் கேட்ட சுந்தரம் படிப்பை விட்டு விட்டு காந்தியடிகளின் சீடரானார். சுந்தரத்தின் தீவிரத்தைக் கவனித்த காந்தியடிகள் அவரைத் தன்னுடன் அகமதாமாத் அழைத்துச்சென்று, தான் துவக்கிய சபர்மதி ஆசிரமத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அங்கிருந்து வந்து விட்ட போதிலும், காந்தியடிகளின் கொள்கைப்படியே தன் வாழ் நாள் முழுவதும் கழித்தார், திரு. சுந்தரம் அவர்கள். கிராம முன்னேற்றத்துக்காக, நூற்றல், நெய்தல் போன்ற கைத்தொழில்களை வெள்ளலூர் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அவர்களை வறுமையின் பிடியில் இருந்து காப்பாற்றினார்.

சுந்தரம் முக்கிய சுதந்திரப் போராளிகளான சி. ராஜகோபாலாச்சாரி, சி. விஜயராகவாச்சாரியார் மற்றும் சர். சுப்பிரமணிய ஐயருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். 1925ல் வைக்கம் சத்தியாக்கிரகம், 1930ல் உப்பு சத்தியாக்கிரகம், 1930, 1931ல் ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டார். 1931ல் சென்னையில் கைது செய்யப்பட்டார். காந்தியடிகளின் யங் இந்தியா, தி மாடர்ன் ரெவ்யூ, தி ஹிந்து, தி இண்டிபெண்டண்ட், ந்யூ இந்தியா, போன்ற இந்தியாவின் முக்கிய ஆங்கில செய்தித்தாள்களில், கட்டுரைகள், கடிதங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்துக்கு வலுவூட்டினார்.

உயர்ந்த கொள்கைகளும், தீவிர நாட்டுப்பற்றுமே நிறைந்து உணர்வு மேலிடப் பேசக்கூடிய ஆற்றல் பெற்ற அவர் விரைவிலேயே மிகவும்

பிரபலமான சொற்பொழிவாளர் ஆனார். அவருடைய சில உரைகள் ஆல் இந்தியா ரேடியோவிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

தான் வட்ட மேஜை மகா நாட்டில் கலந்து கொள்வதற்கு முன்பு, தன் அரசியல் கொள்கைக்குத் தூதுவராக சுந்தரம் அவர்களை காந்தியடிகள் 7 மாதங்கள் ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். தனது ஐரோப்பியப் பயணத்தின் போது, சிறந்த எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள், அரசியல்வாதிகள் பலரைச்சந்தித்து காந்தியடிகளின் கொள்கைகளைப் பிற நாடுகளிலும் பரப்பினார். சிறந்த கல்வியாளரான மதன் மோகன் மாளவியா அவர்களுடன் ஹாரோ, கேம்பர்டிஜ், ஆக்ஸ்போர்ட் ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் சென்று அங்கு கல்வி கற்பிக்கும் பாங்கை அறிந்து கொண்டார்.

1916ல் ஒரு முறை காசிக்கு விஜயம் செய்த போது மதன் மோகன் மாளவியா அவர்களின் காசி இந்து பல்கலைக்கழகம் நிறுவும் திட்டத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அதன் முக்கியத்துவத்தால் கவரப்பட்டு, மாளவியா அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் 1926ல் அவருடைய தனிக் காரியதரிசியாகச் செயல்படத்துவங்கினார். முதலில் இமயமலைச்சாரலில் கோட்கர் என்னும் இடத்தில் மாளவியாவின் அமெரிக்க நண்பரான சாமுவெல் ஈவன்ஸ் ஸ்டோக்ஸ் என்பவர் துவக்கிய பள்ளியில் ஆங்கில ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். அங்கிருந்து வாராவாரம் அவர் காந்தியடிகளுக்கு அனுப்பி வந்த 'Noble Thoughts' என்னும் கருத்துக்களைப் பத்திரப்படுத்தி, பின்னொரு நாளில், சுந்தரத்துக்கு அவற்றைப் பரிசளித்தார் காந்தியடிகள்.

காசிக்குத்திரும்பி வந்த பின்னர் சுந்தரத்தின் முக்கிய பணி காசிப் பல்கலைக்கழகத்துக்காக நிதி திரட்டுவது தான். நிதி திரட்டும் கமிட்டியின் காரியதரிசி என்ற வகையில் பெரிய நிலையில் இருந்த பலரிடம் லட்சக்கணக்கில் நிதி திரட்டினார் சுந்தரம். தெய்வ பத்தியும் தேச பத்தியும் இணைந்த இந்த மகத்தான பணிக்காக திரு மாளவியா அவர்களுடன் சுந்தரம் நாடு முழுவதும் நிறையப்பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

காசி இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பணியில் இருந்த 30 ஆண்டுகளில், மொழி, இலக்கியம் மற்றும் ஆன்மீகம் சம்பந்தப்பட்ட பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

மதங்களைக்கடந்த ஒற்றுமையும் நல்லிணக்கமும் தான் திரு. சுந்தரம் அவர்களின் வாழ் நாள் கொள்கையாக இருந்தது. பல கிருத்துவ, முகமதியத் தலைவர்களுடனும், காந்தியடிகள், ஸ்வாமி சிவானந்தர் போன்றோரிடமும் மதங்களுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமை பற்றி இவர் நிறையக் கலந்தாலோசித்துள்ளார்.

ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போராடியவர் என்ற போதும், ஆங்கில மொழி மற்றும் இலக்கீத்தின் மீது இவருக்கு மாறாத ஆர்வம் இருந்தது.

தன் இறுதி நாட்களைத்தன் பெரிய மகனுடன் மும்பையில் கழித்த திரு. சுந்தரம் 1967ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 11ம் நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் கட்டல், ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல், இன்னயாவினும் புண்ணியம் கோடி, அங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்!
- பாரதியார்

முடிவுகளின் நாயகன்

(14.11.1889 – 27.05.1964)

தலைமைப்பண்புகளிலேயே மிகவும் தேவையான பண்பு, முடிவெடுக்கும் திறன் தான். இது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நாளும் பல முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில், நமது முடிவுகள் தவறாக ஆகிவிடுமோ என்று தயங்குகிறோம். நமது முடிவுகள், நம்மை மட்டுமோ, நமது குடும்பத்தை மட்டுமோ அல்லது நாம் தலைமை தாங்கும் நிறுவனத்தை மட்டுமோ பாதிக்கும் என்னும் போதே, இவ்வளவு தயங்குகிறோமே! நமது தேசம் சுதந்திரம் அடைந்த புதிதில், எண்ணிலடங்காத பிரச்சினைகளும், குழப்பங்களும் நிறைந்திருந்த அந்த நேரத்தில், எதைச் செய்தால், நம் தேசம் வளர்ச்சிப்பாதையில் பயணித்து மேல் நிலை அடையும் என்று நன்கு ஆய்ந்து, அதற்கேற்ப முடிவை எடுத்து, அதைச் செயல் படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருந்த நமது முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் முடிவெடுக்கும் திறன் எவ்வளவு மகத்தானது! எத்தனை பொறுப்பு மிக்கது!

நேரு அவர்கள் இயற்கையாகவே, அறிவியல் பார்வை கொண்டவர். அதற்கேற்றாப்போல், கர்னாடகாவைச் சேர்ந்த விஸ்வேஸ்வரய்யா என்ற மகத்தான விஞ்ஞானி நம் நாட்டைத் தொழில் மையப்படுத்துவதன் அவசியத்தை முன்னிலைப்படுத்தி நேருவிடம் ஒரு கோரிக்கை வைக்கிறார். இந்தக்கோரிக்கை நேருவுக்கு மிகவும் பிடித்துப்போகிறது. அறிவியல் அணுகுமுறை தான் இந்த நாட்டை மேம்படுத்தும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, தன்னுடைய எல்லா முடிவுகளையும் அதையொட்டியே எடுக்கத் துவங்குகிறார்.

ஹிந்துஸ்தான் ஏர்க்ராஃப்ட் லிமிடெட், ஹிந்துஸ்தான் மெஷின் டீல்ஸ், பாரத் எலெக்ட்ரானிக்ஸ், பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ், இந்தியன் டெலிஃபோன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போன்ற எண்ணற்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் துவக்குகிறார். திட்டக்குழு அமைத்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் துவங்குகிறார். நவீன கோவில்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற உருக்கு ஆலைகளை பிலாய், ஸூர்கேலா, தூர்க்காபூர், பொக்காரோ ஆகிய இடங்களில் துவக்குகிறார்.

விவசாய வளர்ச்சிக்காக 'பசுமைப்புரட்சி' என்னும் திட்டத்தை உருவாக்குகிறார். 'The Council of Scientific and Industrial Research (CSIR)' என்ற அமைப்பைத் துவக்கி, இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள பல அறிவியல் ஆய்வாளர்களை வேலைக்குச் சேர்த்து, பல கண்டுபிடிப்புகளுக்குக் காரணமாக அமைந்து, அவற்றின் மூலம் அளப்பரிய முன்னேற்றங்களையும் கொண்டு வருகிறார்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல், ஹோமி பாபா என்னும் உன்னதமான அறிவியல் அறிஞர் தலைமையில் இந்திய அணுசக்தித்துறையை உருவாக்குகிறார்.

ஐ.ஐ.டி நிறுவனத்தையும், எயிம்ஸ் மருத்துவ மனையையும் துவக்கியதும் நேரு அவர்கள் தான். அவர்களின் இத்தகைய துணிச்சலான முடிவுகள் மூலம் தான், பல நூற்றாண்டுகளாக அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த நமது நாட்டில், முன்னேற்றம் தொடர்ந்து ஏற்படத்தொடங்கியது. இன்றைக்கு எல்லா விதமான தொழில் நுட்பப்புரட்சிக்கும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்றால்,

அதற்கெல்லாம் அடித்தளம் இட்டவர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தான். எந்த முடிவு எடுத்தாலும் அதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கலாம். சிலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். தயங்கிக்கொண்டே இருந்தால் ஒரு முன்னேற்றமுமிருக்காது. அவருடைய முடிவெடுக்கும் துணிச்சலின் காரணமாகத்தான் நேரு அவர்கள் நவீன இந்தியாவின் சிற்பி என்று வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

ஆதாரம்: 'வழி நடத்தும் வார்த்தை' ? திணைமலர்

பவனின் 25 ஆவது பொங்கல் இசை விழா

12.01.2020 ஞாயிறு முதல்
16.01.2020 வியாழன் வரை

இடம் : பவன் வளாகம், 582, டி.பி. ரோடு, ஆர்.எஸ்.புரம்

12.01.2020 – ஞாயிறு

9.30 a.m. : “சத்தரு ஸ்ரீ தியாகராஜ ஆராதனை”

இசைக் கலைஞர்களும் ஆர்வலர்களும் கலந்து கொள்ளும் இசை நிகழ்ச்சி

5.15 p.m. : பாரதிய வித்யா பவன் பள்ளி,

ஆர்.எஸ்.புரம் மாணவ மாணவிகள் - பஜன்

: விருது வழங்கும் விழா

“சங்கீத சாம்ராட் விருது”

பெறுபவர் : திருத்தணி திரு. N. சுவாமிநாதன்

“கோவை சுப்ரி முருக கான விருது”

பெறுபவர் : திரு. K.S. இரகுநாத்

6.00 p.m. : டாக்டர் R. கணேஷ் - வாய்ப்பாட்டு

13.01.2020 – தங்கள்

4.45 p.m. : செல்வி ரித்திகா - வாய்ப்பாட்டு

6.00 p.m. : பாலக்காடு

டாக்டர் R. இராமபிரசாத் - வாய்ப்பாட்டு

14.01.2020 – செவ்வாய்

4.45 p.m. : செல்வன் ஸ்ரீஜித் ரவி - வாய்ப்பாட்டு

6.00 p.m. : திருமதி வசுதா ரவி - வாய்ப்பாட்டு

15.01.2020 – புதன்

4.45 p.m. : வடசித்தார் திருமதி ஸ்ரீரஞ்சனி ராம்குமார்

- வாய்ப்பாட்டு

6.00 p.m. : உடுப்பி சகோதரிகள் குமாரி அர்ச்சனா &

குமாரி ஸமன்வி - வாய்ப்பாட்டு

16.01.2020 – வியாழன்

4.45 p.m. : PSG கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி மாணவர்கள் - வாய்ப்பாட்டு

6.00 p.m. : திருமதி ஐஸ்வர்யா வித்யா ரகுநாத்

- வாய்ப்பாட்டு

அகஷயரயுட் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்!!

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்.
இறவாத புகழடைய புதுநூல்கள் தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்

? பாரதியார்

கங்கை தந்த கங்கணம்

ரவிதாஸ் என்று அறியப்பட்ட மகான் ஒருவர் காசி மாநகரில் வசித்து வந்தார். தனது தந்தையாரின் தொழிலாகிய செருப்புத் தைக்கும் தொழிலையே ஏற்று கங்கைக்கரையில் ஒரு ஓரத்தில் அமர்ந்து தனது வேலையைச் செய்து வந்தார். தன் தொழில் மூலம் கிடைக்கும் சிறிய வருமானத்தில் வாழ்க்கையை

நடத்தி வந்தார். கங்கை அன்னையின் மேல் அளவு கடந்த பக்தி அவருக்கு. ஆனால், அந்தக்கால ஜாதிக் கட்டுப்பாடு அவரை கங்கைக்கு அருகில் செல்ல விடவில்லை. தூர இருந்தே நமஸ்கரிப்பார்.

ஒரு நாள், ஒரு பண்டிதர் ஒருவர் கங்கையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவருடைய செறுப்பு அறுந்து விட்டது. என்ன செய்வது என்று யோசித்த அவர் அங்கு அமர்ந்திருந்த ரவிதாஸைப் பார்த்தார். அவரிடம் சென்று, தன் அறுந்த செருப்பைத் தைத்துத் தரச் சொன்னார். ரவிதாஸும் நல்ல முறையில் அதைத் தைத்துக் கொடுத்தார். அதற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் கேட்ட போது, ரவிதாஸ், 'ஒன்றும் வேண்டாம். உங்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தே பாக்கியம்' என்றார். ஆனால், அந்தப் பண்டிதர் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. வற்புறுத்தி ஒரு நாணயத்தைக் கொடுத்தார்.

ரவிதாஸ் மிகவும் பணிவுடன் அவரிடம் சொன்னார், "ஐயா! நீங்கள் கங்கை அன்னையை தரிசிக்கப்போகிறீர்கள். என்னால் போக முடியாது. தயவு செய்து இந்த நாணயத்தை கங்கை அன்னைக்கு என் காணிக்கையாக சமர்ப்பித்து விடுங்கள்" என்று வேண்டினார். அந்தணரும், "அப்படியே ஆகட்டும்!" என்று சொல்லி கங்கையை நோக்கிச் சென்றார்.

கங்கையில் நீராடி, வழிபாட்டை முடித்துக்கொண்ட பின்னர் அந்தப் பண்டிதருக்கு ரவிதாஸ் கொடுத்த நாணயத்தின் நினைவு வந்தது. "அம்மா! அந்த செருப்புத்தைப்பவன் இந்த நாணயத்தை உனக்குக்கொடுத்திருக்கிறான்" என்று சொல்லி அதைக் கங்கை நீரில் வீசி எறிந்தார்.

என்ன ஆச்சரியம்! கங்கையின் நீர்ப்பரப்பில் இருந்து வளைகளணிந்த இரு அழகிய கைகள் தோன்றி, மிகவும் மரியாதையுடன் அந்த நாணயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, மிக அழகிய வேலைப்பாடுடைய விலை மதிப்பில்லாத ஒரு கங்கணத்தை அவரிடம் கொடுத்தன. பின் அசரீரி கேட்டது, "என் பக்தன் ரவிதாஸ் கொடுத்த இந்தக் காணிக்கையை நான் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டேன். என் பரிசாக இந்தக் கங்கணத்தை அவனிடம் சேர்த்து விடுங்கள்" என்று.

ஆனால், பண்டிதருக்கு அதை ரவிதாஸிடம் கொடுக்க மனம் இல்லை. அந்தக்கங்கணத்தை நேரே தன் வீட்டிற்கு எடுத்துச்சென்று தன் மனைவியிடம் கொடுத்தார். புத்திசாலியான அவர் மனைவி அதை அரசனிடம் கொடுத்து விட்டு வரும் படி சொன்னாள். பண்டிதரும் அப்படியே செய்தார்.

அவருக்கு நிறைய பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து அந்தக்கங்கணத்தை வாங்கிக்கொண்ட அரசன் அதைத்தன் மனைவிக்குக் கொடுத்தான். அதைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ந்த அவள், "அது சரி! இதென்ன ஒரு கங்கணம் தான் இருக்கிறது! எனக்கு இன்னொன்றும் வேண்டும்" என்றாள். தன் மனைவியின் விருப்பத்தை மறுக்க முடியாத மன்னன், அந்தப் பண்டிதரை அழைத்து, "இன்னொரு கங்கணம் எங்கே? எனக்கு அதுவும் வேண்டும். கொண்டு வாருங்கள்!" என்றார்.

பண்டிதர் என்ன செய்வார்? மன்னனின் ஆணையை மீற முடியாது. மீறினால், மரண தண்டனை தான்!

நேரே கங்கைக்கரைக்கு ஓடினார். ரவிதாஸின் காலில் விழுந்தார். ரவிதாஸ் புதறியடித்துக்கொண்டு எழுந்தான், "ஐயா! என்ன இது! நான் தானே உங்களை வணங்க வேண்டும்! நீங்கள் ஏன் என் காலில் விழுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

கைகளைக்கூப்பிய படி பண்டிதர் நடந்ததை எல்லாம் சொல்லி, "அப்பா! என்னை மன்னித்து விடு. நீ தான் கங்கையிடம் கேட்டு எப்படியாவது இன்னொரு கங்கணத்தைப் பெற்று, எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும். என் உயிர் உன் கையில் தான் இருக்கிறது" என்று கதறினார்.

ரவிதாஸ் கண்களை மூடிக்கொண்டு, தன் முன்னே இருந்த சிறிய பாத்திரத்தில் இருந்த அமுக்குத் தண்ணீரைப் பார்த்துக்கை குவித்தான். "தாயே! அந்த இன்னொரு கங்கணத்தைக் கொடுத்து இந்தப் பண்டிதரின் உயிரைக் காப்பாற்று!" என்று வேண்டினான்.

என்ன ஆச்சரியம்! அந்தப் பாத்திரத்தில் உடனே ஒரு வளையல் தோன்றியது. முதலில் கொடுத்த அதே போன்ற வளையல்! அதை எடுத்து ரவிதாஸ் அந்தப் பண்டிதரிடம் கொடுத்து, "இதை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய் மன்னனிடம் கொடுங்கள்" என்றான்.

ஆனால், அந்தப் பண்டிதரின் மனதில் இருந்த மாசு எல்லாம் அந்த அமுக்குத்தண்ணீரில் கரைந்து விட்டது. மீண்டும், ரவிதாஸின் காலில் விழுந்து, "குருவே! என்னைச் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்! என் அறியாமை அகன்று விட்டது. உண்மையான செல்வம் எது என்பதை உணர்ந்து விட்டேன்" என்று கூறி, அன்று முதல் ரவிதாஸுக்குச் சேவை செய்து கொண்டு அவனுடனே தங்கி விட்டார்.

(இந்த ரவிதாஸ் நிறையக் கவிதைகளும் எழுதியிருக்கிறார். அவற்றில் சில சீக்கியரின் புனித நூலான 'குருக்ரந்த ஸாஹிப்பில்' சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.)

மூலம் ? ஹிந்தி சுருக்கமாகத் தமிழில் ரமாதேவி

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா; - குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்; நீதி, உயர்ந்தமதி, கல்வி - அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.

- பாரதியார்

எல்லோரும் ஓர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம்
எல்லோரும் இந்திய மக்கள் நாம் எல்லோரும் இந்திய மக்கள்
எல்லோரும் ஓர் விலை எல்லோரும் ஓர் நிறை
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் நாம் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்

- பாரதியார்

மங்கையர்க்கரசியார் அறநெறி அறக்கட்டளை கோயம்புத்தூர் - 641 002

காலம் மாறிவிட்டது: மழையும் மாறிப் பெய்கிறது. உழவர்கள் வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். பயிர்கள் அழியும் நிலை: விதைகளையாவது காப்பாற்றி அடுத்த போகத்தில் மேன்மை பெறவேண்டும். பள்ளிக் குழந்தைகள் அந்த விதைகள்: வீடு, வயல்.

நோக்கம்:

பெற்றோர்கள் குழந்தைகளைக் கவனிக்க முடியாத சூழல் இன்று இருக்கிறது. நாகரீகம் என்ற பெயரில் வசதியான வாழ்க்கையைத் தேடிக்களியாட்டம் போடுகிறார்கள். ஆடம்பரம், கேலிக்கூத்து மலிந்து விட்டன. குழந்தைகளை இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன் 2009 ல் தொடங்கப்பட்டது மங்கையர்க்கரசியார் அறநெறி அறக்கட்டளை.

தமிழ்சமயம், பண்பாடு, ஒழுக்கம், நல்வாழ்வு நீதிமுறைகள் போன்றவற்றை மாணவர்க்கு விளக்கிக் கூறி நேர்மையும், ஒழுக்கமும் உடையவர்களாக வழிகாட்டுவதே அடிப்படை நோக்கம்.

“ உயிர்க் கிடத்தில் அன்பு வேண்டும்;
தெய்வம் உண்மையென்று தானறிதல் வேண்டும்;
வயிர முடைய நெஞ்சு வேண்டும்;
இது வாழும் முறைமையடி பாப்பா.”

என்ற பாரதியின் சொற்கள் குழந்தைகள் மனதில் பதிய வேண்டும்.

நிர்வாகம்:

இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது அறக்கட்டளை. இதன் நிர்வாக அமைப்பில்

தலைவர்: சைவத் திருமதி கருணாம்பாள் வாணவராயர் கோவை

பொறுப்பாளர்கள்:

கயிலை சிவத் திருமதி கனகம் ஜெயபர்காஷ், கோவை

சைவத் திருமதி ராதிகா விஸ்வநாதன், சத்தியமங்கலம்

கயிலைத் திருமதி மரகதம் விஜயகுமார், கோவை

சிவ எம். அழகிரிசாமி, கோவை

தலைமை ஆசிரியர் : திரு. அ. குமாரசாமி, கோவை

ஒருங்கிணைப்பாளர் : திரு. சிவ. பா. மணிகண்டன், ஈரோடு

ஆசிரிய பெருமக்கள் பங்குகொண்டு தமிழ்ப்பணியைச் சிறப்பாக நடத்திவருகிறார்கள்.

மங்கையர்க்கரசியார் அறநெறி அறக்கட்டளை பெருஞ்செவ்வில், பெருமுயற்சியில், இடைவிடாது உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் நடத்தப்படுகிறது. மேலுள்ள நான்கு பெண்மணிகளும் அவர்கள் குடும்பத்தாரும் சைவ சமயத்தாரும், மாணவர் எதிகால நலன் கருதிச் செய்யும் இந்த உயரிய பணி பலருடைய பாராட்டையும் பெற்றுவருகிறது.

செயல்பாடு:

கொங்கு மண்டலத்தில் மெடரிக் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகளின் அனுமதி பெற்று அறநெறி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. 5 முதல் 9 ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அறக்கட்டளை தகுந்த, அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு தயாரித்துள்ள பாடநூல்களின் அடிப்படையில் வாரம் ஒரு பாடவேளை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. 30 ஆசிரியர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் இரண்டு முறை கோவையில் கலந்தாய்வில் பேராசிரியர் கி.சுப்பிரமணியன் (ஐ.கே.எஸ்), தலைமை ஆசிரியர் திரு. குமாரசாமி ஆகியோர் பயிற்சி தருகிறார்கள். பிறகு, ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட

பள்ளிகளுக்குச் சென்று பணிபுரிகிறார்கள். தலைமை ஆசிரியர் மாறி மாறிப் பள்ளிகளுக்குச் சென்று மேற்பார்வை செய்வதோடு, பள்ளி நிர்வாகிகளுடனும் ஒன்றிணைந்து கருத்தை அறிந்து வருகிறார். இந்தப் பெரு முயற்சியில் பள்ளிகளின் தாளாளர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், மற்றும் தமிழாசிரியர்கள் காட்டும் ஆர்வமும், தரும் ஊக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கன. 70 பள்ளிகள், 7000 மாணவர்கள் என்ற கணக்கில் இதுவரை 70000 மாணவர்கள் இந்த உயர்ந்த பணியில் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அறநெறி வகுப்பில் இரண்டு பகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. முதலாவது

மாணவர் மனநிலை:

இந்த அறநெறி வகுப்புகளில் மாணவர் மற்றும் பெற்றோர் காட்டும் ஆர்வம் வியக்கத்தக்கது. இந்த வகுப்புகளில் சேர்ந்த பிறகு தங்கள் குழந்தைகளிடம் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் பற்றி மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றோர் தெரிவிக்கின்றனர். அது போலவே மாணவரும் தங்கள் கருத்துகளை அறநெறி வகுப்பில் நீ தெரிந்து கொண்டது என்ன? என்ற கேள்விக்கு விடையாக எழுதும் போது வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

செயல்முறையாக அருளாளர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், கோயில்கள் போன்ற பாடத்தொடர்புடைய செய்திகளைப் பற்றிய படங்கள் சேகரித்துத் தொகுப்பு ஏடு தருகிறார்கள். அவர்கள் முயற்சியால் பிரிந்திருந்த பெற்றோர் சேர்ந்துள்ளனர். உடன்பிறந்தவர்களிடையே அன்பு மலர்ந்திருக்கிறது. நாளும் பெற்றோரை வழிபடுவது, கடவுள் வழிபாடு செய்வது என்ற பழக்கங்கள் அன்றாடம் தொடர்கின்றன. இவையெல்லாம் குழந்தைகள் எழுதிக்கொடுத்த செய்திகள்.

இசைப்போட்டி:

அறக்கட்டளை மாணவர்களிடையே தமிழிசையில் ஆர்வம் ஏற்படுத்தவும், பிழையின்றித் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடுவதை ஊக்குவிக்கவும் பண்ணிசைப் போட்டி, ஓதுவித்தல் போட்டி இரண்டையும் ஆண்டுதோறும் நடத்துகிறது. சில கட்டங்களாக மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இறுதிச் சுற்றுக்குக் கோவைக்கு வருகிறார்கள். முதல் மூன்று இடங்கள் பெறுவோருக்குச் சிறப்புப்பரிசாகவும், மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் பரிசாகவும் சில ஆயிரங்கள் தரப்படுகின்றன. பெரிய எழுச்சியைக் குழந்தைகளிடம் இந்தப் போட்டி ஏற்படுத்தியுள்ளது.

முகாம்:

கோவை குமரகுரு பொறியியல் கல்லூரியில் ஆண்டு இறுதியில் நடக்கும் ஐந்து நாள் முகாம் இந்த அறக்கட்டளைப் பணிகளின் இன்னொரு மணிமகுடம். இந்த முகாமில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 300 மாணவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். கல்லூரியில் இரவும் பகலும் ஐந்து நாட்கள் தங்கிப் புத்துணர்ச்சி பெறுகிறார்கள். உணவு, உறையுள் எல்லாம் இலவசம். வழிபாடு, பாடல், ஆடல், நாடகம், சான்றோர் சொற்பொழிவு கேட்டல் என மகிழ்ச்சியாகப் பொழுது போகிறது. நல்ல பயனும் பெறுகிறார்கள். அறக்கட்டளை செய்து வரும் புதிய அமைதியான தொண்டு புரட்சி இது.

எதிகாலத்திட்டம்:

கொங்குப் பகுதியில் இன்னும் சில பள்ளிகளைச் சேர்த்துப் பணியை விடுவாக்கும் நோக்கம் உள்ளது.

உங்கள் சொற்களில் கவனம் வையுங்கள்

அன்றாட வாழ்வில் வார்த்தைகளை நிர்வகிக்கும் விதத்தில் தான், நமது மகிழ்வும் நிம்மதியும் அடங்கியுள்ளன.

கொடிய மிருகம் எது என்று கேட்ட சீடனுக்கு, நாக்கு தான் கொடிய மிருகம். ஒருமுறை அதை அவிழ்த்துவிட்டால் திரும்பக் கட்டுவது கஷ்டம், என்றார் குருநானக்.

யாராவது துயரத்தில் உள்ளபோது, யாராவது ஆறுதலாகப் பேசினால், அதுவும் அந்த ஆறுதல் நல்ல, எளிய மனதிலிருந்து வந்தால், அதைக் கேட்பவரின் மனம் எவ்வளவு ஆனந்தம் அடையும் என்பதையோசியுங்கள்.

நீங்கள் யாருக்காவது அது போன்ற ஓர் ஆறுதலை வழங்கியதை எண்ணிப் பாருங்கள். அந்த நினைவின் மூலம் இறுக்கமாக இருந்த மனம் இப்போது லேசாகிவிட்டதை உங்களால் உணர முடிகிறதா? அடுத்து, நீங்கள் ஒரு சங்கடத்தில், சஞ்சலத்தில் இருந்தபோது உங்களிடம் பரிவான வார்த்தைகளைப் பேசியவர்களின் முகங்களை மனதில் கொண்டு வந்து நன்றியுடன் நினைத்துப் பாருங்கள்.

“இறைவா, கடுஞ்சொற்கள் என் வாயிலிருந்து ஒருபோதும் வந்து விடக் கூடாது; தைரியமும் சந்தோஷமும் தரும் வார்த்தைகளையே என்னிடமிருந்து எப்போதும் வரவழையுங்கள்” என்று வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்.

சாந்தமான சொற்கள் உங்களைப் பல சங்கடங்களிலிருந்து காப்பாற்றி உள்ளன. முரட்டுச் சொற்களை உதிரவிட்டு, பட்டுப் போன மரமானவர்கள் பலர்.

புண்படுத்தும் வார்த்தைகள் பேசியதால் சிதைந்த உறவுகள் எத்தனை எத்தனை! ‘குருடனின் மகன் குருடன்’ என்று துரியோதனனக் கேலி செய்ததாகக் கூறப்படும் திரௌபதி பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமா!

ஸத்யம் ப்ரஹ்மாத் ப்ரியம் ப்ரஹ்மாத் ந ப்ரஹ்மாத் ஸத்யம் அப்ரியம் ப்ரியம் ச நான்ருதம் ப்ரஹ்மாத் ஏஷ தர்ம: ஸனாதன:

‘உண்மை பேச வேண்டும், இனிமையாகப் பேச வேண்டும்; இனியதல்லாத உண்மையைப் பேசக் கூடாது. உண்மையற்ற இனியதையும் பேசக் கூடாது. இதுவே சான்றோர்கள் காலம் காலமாகக் கடைப்பிடிக்கின்ற தர்மம்’ என்கிறது மனுநீதி.

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய என்றார் திருவள்ளுவர்.

சதாசிவ பிரம்மேந்திரர்

வேண்டாத வாதம் புரிந்து பண்டிதர்களை வென்று வந்த சதாசிவ பிரம்மேந்திரரை, வாயை மூடு என்று கூறி, அந்தச் சீடரை ஆத்மஞானியாகவும் மகா பக்தனாகவும் மாற்றியது அவரது குருவின் ஒரு கடுமையான, பரிவான சொல்தானே!

அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி

காட்டின் நடுவே கொள்ளைக்காரனுக்கு முன்னே, யுவதியான அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி தனியே சிக்கிக் கொண்டார். அப்போது, அப்பா, நீங்கள் வந்ததால் நான் தனியாகப் போகிறேன் என்ற என் பயமெல்லாம் போய்விட்டது என்று கூறி ஒரு கணத்தில் கொள்ளையனின் மனதைக் கொள்ளையடித்து அவரைத் தந்தையாக்கிக் கொண்டது அன்னையின் ஓர் அன்புச் சொல்!

சுவாமி ரங்கநாதானந்தர்

இளம் வயதில் யாரையோ திட்டிவிட்டு வந்த மகனிடம், நாக்கு சரஸ்வதி தேவி வீற்றிருக்கும் பீடம். அந்த இடத்தை எப்போதும் நல்லதாகவும் தூயதாகவும் வைத்திரு, மகனே! என்று சுவாமி ரங்கநாதானந்தரிடம் அவரது தாய் கூறினார். தாயின் சொல்லைத் தட்டாததால் தான், சுவாமிகளின் சொற்களுக்கு உலகம் முழுவதும் மதிப்பிருந்தது.

வார்த்தைக்குப் பலம் உண்டு. ஒருவரைத் தீரென்று மற்றொருவர் கடிந்து பேசிவிட்டாலோ அல்லது முட்டாளே என்று கூறிவிட்டாலோ, உடனே அவர் கோபத்துடன் அடிக்கக் கூட சென்று விடுகிறார்.

நீ முட்டாளே என்ற ஒரு பதமே முரட்டுப் பலத்தை ஒருவருக்குள் தூண்டிவிட்டால், உத்தமர்களின் உபதேசங்கள் மற்றும் தெய்வத் திருநாமங்களுக்கு எவ்வளவு சக்தி இருக்கும்!!

ஆகவே சொற்களில் கவனம் வையுங்கள்! சொர்க்கத்தை இங்கேயே படைத்திருங்கள்!

Source: <https://srkvijayam.wordpress.com/2015/07/15/thavam/>

பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப் பிற. (திருக்குறள்)

பணிவு உடையவனாகவும், இனிதாகச் சொல்பவனாகவும் ஆகுதல், ஒருவனுக்கு அணிகலனாகும்; பிறவெல்லாம் அணிகலன்கள் ஆகா.

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.